

[Egon Jensen.]

første år, når man binder 1.000 kr. på en sparekassebog. Og hvis man kan binde i 5 på hinanden følgende år, får man altså den maksimale lettelse, og ligevægtsskatten kommer ikke ind med det skattesystem, som vi har, og som udløber med indeværende skatteår.

Disse eksempler er selvfølgelig hentet fra indeværende skatteår og tidligere, medens det vil stille sig lidt anderledes fra 1968, når skattefradragsretten er væk, men tendensen er den samme, og opsparing er det i hvert fald ikke.

Der har været talt og skrevet meget om, at dette lovforslag kan have tilbagevirkende kraft. Det er i hvert fald ikke tilfældet, forstået på den måde, man har udlagt det, og i hvert fald er det ikke anderledes end med megen anden skattelovgivning, hvor man først i det løbende skatteår vedtager love, der får virkning for næstfølgende skatteår — jeg tænker her f. eks. på ligningsloven og på udskrivningsloven, som jo først vedtages, når selvangivelsen for længst er indleveret. Hertil kommer, at vel omkring 95 pct. af skatteyderne, der binder beløb, venter til januar måned med at binde disse beløb for at se, hvor meget der bliver plads til inden for 2.500 kr.s grænsen. Når så hertil føjes, at man regner med, at mellem 10 og 20 pct. af skatteyderne anvender bindingen og de andre 80-85 pct. selvfølgelig må betale, så er problemet vel til at overskue. Det er jo kun kapitalbindingskonti, der ophæves, mens f. eks. børneopsparingen og selvpensioneringskonti stadig væk bevares, og vi har jo også andre ordninger, som er skattebegunstigede. Hvis man skal have en ordning, der i videre omfang begunstiger en virkelig opsparing, må det i hvert fald ganske afgjort være skattebillet og selvangivelsen uvedkommende.

Der er åbenbart ingen grænser for, hvad man tillægger socialdemokratiet, når der forelægges forslag om en mere rimelig skattepolitik. Man er fjendtligt indstillet over for erhvervslivet — siger man — skönt det er en kendsgerning, at erhvervene vel aldrig har haft en blomstringstid som netop under en socialdemokratisk ledet regering. Der er vel efterhånden ikke den gruppe, som, udlagt fra anden side, socialdemokratiet ikke er uvenlig stemt over for. Man be-

skylder os for i det ene øjeblik at begunstige lønmodtagerne og i næste øjeblik for, at vi er ude på at ramme lønmodtagerne, og begge dele kan vel ikke være rigtigt. Det er i hvert fald ingen hemmelighed — og skal ikke være nogen hemmelighed — at vi i høj grad har lønmodtagernes skattemæssige situation i betragtning og i høj grad ønsker, at de ikke bliver udnyttet skattepolitisk. Dette, at lønmodtagerne også udnytter en kapitalbindingsordning, som er lovlige, og som man har lov til efter gældende regler, er jo intet bevis for, at en sådan ordning er rimelig. Det, vi tilstræber, er en skattelovgivning, hvor der tages hensyn til alle sider, så skattesystemet bliver så rimeligt og så retfærdigt som overhovedet muligt.

Vi har den opfattelse, at det må være rigtigt, at vi, samtidig med at vi begynder andet trin af skattereformen fra 1. april 1968, også ophæver denne ordning. Jeg sagde før, at denne opfattelse formentlig dækkes af flere partier her i salen; i hvert fald har de radikale i deres skatteudtalelse sagt, at de primært går ind for, at disse regler bliver ophævet, og jeg har den opfattelse, at socialistisk folkeparti har den samme stilling til dem.

Som en konsekvens af ophævelsen af retten til at foretage indskud foreslår finansministeren, at beløbsgrænsen for fradrag nedsættes fra 2.500 til 1.500 kr., hvilket vel må være rimeligt; men støder man på problemer under udvalgsarbejdet, må vi jo se på dem. I 1958 androg det beløb som i dag er 2.500 kr., og som foreslås nedsat til 1.500 kr., kun 600 kr., og selv om man går ned på de 1.500 kr., er der alligevel tale om en 2½-dobling af det fradrag, man havde i 1958, så man har i hvert fald i høj grad taget prisudvikling og andre ting i betragtning.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslagene til en villig behandling og anbefale, at de henvises til kildeskatteudvalget.

Henry Christensen: Ja, jeg forstod på socialdemokratiets ærede ordfører, at her er vi stillet over for et lovforslag, han virkelig er glad for, og jeg har også forstået, at regeringen har været meget ivrig og ment, at her gjaldt det sandelig om at få gennemført en lovgivning, der skulle have virkning